

Naalakkersuisut siulittaasuat

Landsstyreformanden

Landstingsmedlem Palle Christiansen
c/o Landstingets Bureau
Her

Landstingsmedlem Palle Christiansen har i medfør af § 36, stk. 1 i Landstingets Forretningsorden ved brev af 5. december 2008 stillet tre spørgsmål til Landsstyret. Spørgsmålene gengives nedenfor i forbindelse med besvarelsen.

Spørgsmål 1. Hvilke tiltag gør Landsstyret for, at vedtagne love bliver fuldt implementeret på en måde, så alle berørte love bliver opdateret og så der sikres det fornødne tilsyn med overholdelsen efter implementeringen?

Besvarelse:

Efter Landstingets vedtagelse og stadfæstelse ved Landstingets Formand kundgøres lovgivning ved Landsstyrets foranstaltning. Kundgørelsen indebærer, at følgende myndigheder modtager meddelelse om lovgivningen og dens ikrafttræden:

Grønlands Landsret og samtlige Kredsretter
Politimesteren i Grønland
Samtlige politistationer
Grønlands Landsting
Samtlige Kommunalbestyrelser
Rigsombudsmanden i Grønland
Statsministeriet

Samtidig med kundgørelsen lægges lovgivningen på Grønlands Hjemmestyres hjemmeside www.nanoq.gl .

De enkelte myndigheder forudsættes efter kundgørelsen af lovgivningen at foretage den opgaveløsning lovgivningen måtte give anledning til i forhold til myndighedens ansvarsområde.

Inden for Grønlands Hjemmestyre påhviler opgaverne i forbindelse med lovgivningens implementering de enkelte landsstyreområder med ansvar for den pågældende lovgivnings forvaltning. Centraladministrationens nyligt gennemførte omstrukturering har blandt andet haft til formål at styrke indsatsen for effektiv implementering af lovgivningen.

19. december 2008
Sags nr.
2008-014276
Dok. nr. 123948
Postboks 1015
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 50 02
govsec@gh.gl
www.nanoq.gl

Det forvaltningsansvarlige departement koordinerer opgaveløsningen i forhold til andre departementer, underliggende styrelser og institutioner samt andre relevante myndigheder. Implementeringen sker ved udarbejdelse af bekendtgørelser med virkning for borgerne, cirkulærer med tjenestebefalinger til forvaltningens medarbejdere samt vejledninger om forståelse af indhold og administration af lovgivningen. Ved implementeringen tilstræbes løbende kvalitetssikring ved udformning og anvendelse af procedurer og fastlagte arbejdsgange.

De enkelte landsstyreområder påser, at lovgivningen inden for eget forvaltningsområde opdateres i overensstemmelse med ny lovgivning.

Lovgivningen på et givet område indeholder typisk de bestemmelser, der fastlægger eventuelle tilsynsopgaver, tilsynsmyndighed, klagemulighed og klageinstans samt eventuelt sanktioner.

Spørgsmål 2. Når der står i sociallovgivningen, at man kan dømmes efter kriminalloven, hvis man ikke lever op til lovens ord, hvordan fortolker Landsstyret dette?

Besvarelse:

Kriminalloven opstiller i § 2 den hovedregel, at kriminallovens almindelige del, samt foranstaltningsreglerne, også er en bestanddel af særlovgivningen. Denne hovedregel fraviges blandt andet i kriminallovens § 7, stk. 1, hvorefter foranstaltninger kan idømmes også for overtrædelser af særlovgivningen begået af uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig hjemmel.

Det stillede spørgsmål synes at være for generelt til en fyldestgørende besvarelse. På grundlag af det eksempel, der nævnes i begrundelsen for de stillede spørgsmål, kan besvarelsen imidlertid tage udgangspunkt i Landstingsforordning nr. 7 af 3. november 1994 om hjælp til personer med vidtgående handicap.

Den nævnte landstingsforordning indeholder en sanktionsbestemmelse i § 28, der lyder således:

§ 28. Enhver, der deltager i administrationen af denne landstingsforordning, er ansvarlig efter kriminallovens regler om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv, selvom hvervet hviler på offentligt valg.

Det bemærkes, at bestemmelsen i forordningens § 28 ikke som i det stillede spørgsmål taler om, at man kan dømmes, "hvis man ikke lever op til lovens ord". Bestemmelsen angår ansvar for overtrædelse af kriminallovens regler om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv. Reglerne om sådanne forbrydelser findes i kriminallovens kapitel 9, der nærmere beskriver de overtrædelser, der kan være tale om.

Kriminallovens kapitel 9 omhandler i § 27 modtagelse af bestikkelse, i § 28 misbrug af offentlig myndighed, i § 29 brud på tavshedspligt samt i § 30

tjenesteforsømmelse. Den mulige forekomst af de nævnte forbrydelser i forbindelse med administrationen af landstingsforordningen må ses i sammenhæng med de situationer og opgaver forordningen omhandler. Da forordningen ikke nævner, hvor overtrædelse af visse bestemmelser i forordningen kunne udgøre en forbrydelse, må en nærmere fastlæggelse bero på konkret fortolkning af en given sag under inddragelse af legalitetsprincippet og almindelige fortolkningsprincipper.

Spørgsmål 3. Hvem er det konkret, der kan stå til ansvar for, at en sociallov ikke er blevet overholdt?

Besvarelse:

Indledningsvis skal opmærksomheden henledes på forskellen mellem "at have ansvaret for" og "at stå til ansvar for", hvor den sidstnævnte formulering synes at implicere pådragelse af et ansvar ved en handling eller undladelse. Et spørgsmål om ansvars pådragelse må i hvert enkelt tilfælde vurderes konkret og kan derfor ikke besvares generelt.

I eksemplet med landstingsforordningen om hjælp til personer med vidtgående handicap har forskellige offentlige myndigheder opgaver og dermed ansvar. Landsstyret, herunder Landsstyremedlemmet for Sociale Anliggender og Direktoratet for Sociale Anliggender, forestår finansiering og en række opgaver. Hjemkommunen foretager indstillinger, og kommunernes sociale udvalg har yderligere opgaver, herunder afholdelse af visse udgifter. De pågældende myndigheder har hver for sig ansvaret for opgaveløsningen inden for de rammer, der sættes af Finanslov, bloktilskud og kommunale budgetter.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Hans Enoksen